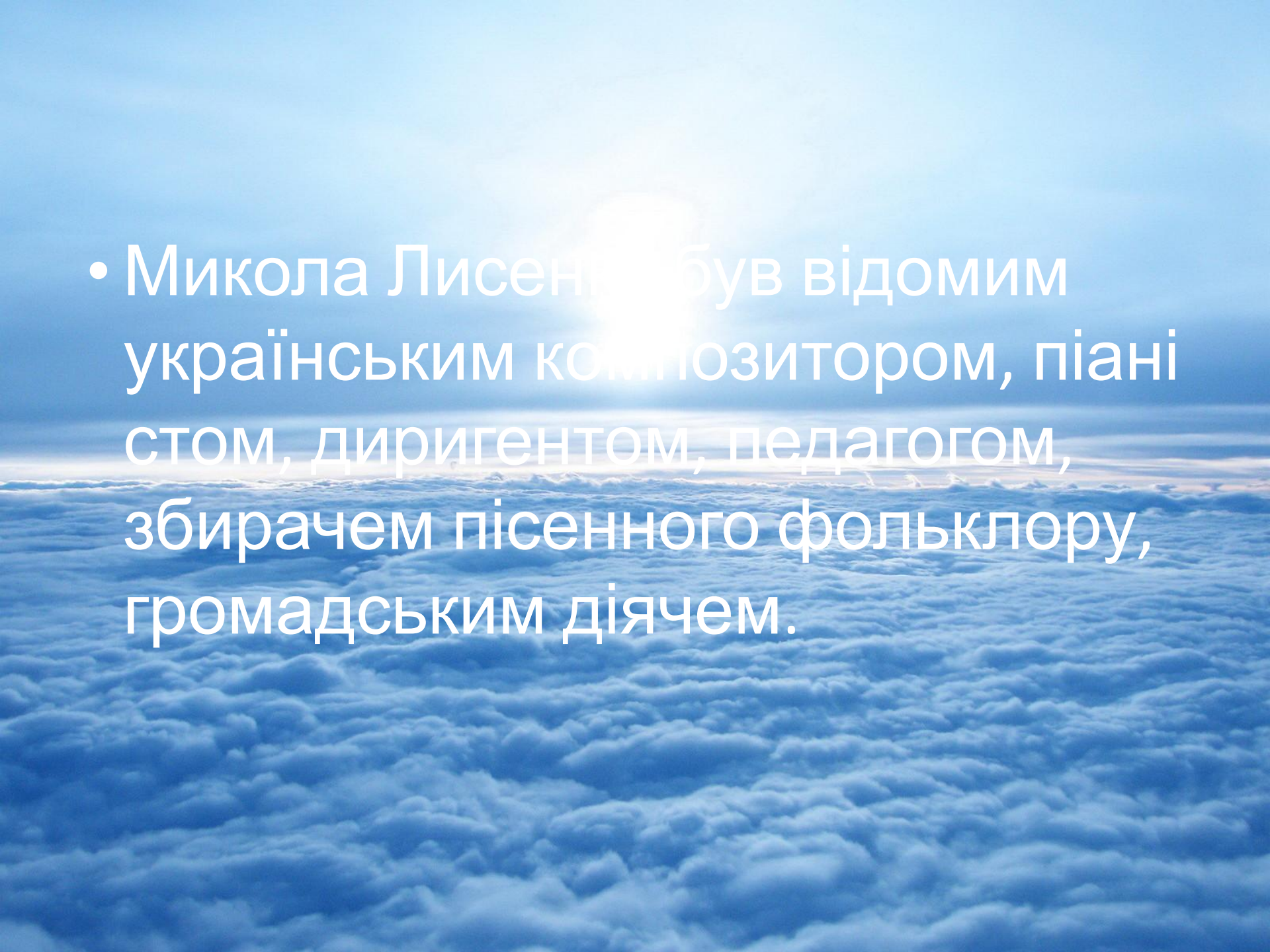

-
- Микола Лисенко був відомим українським композитором, піаністом, диригентом, педагогом, збирачем пісенного фольклору, громадським діячем.

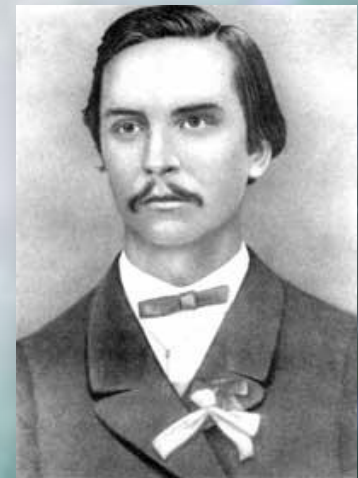
Біографія

- Народився Микола Віталійович Лисенко 10 березня 1842 року в селі Гриньки Кременчуцького повіту Полтавської області.
- Батьки: Батько, Віталій Романович Лисенко, офіцер орденського кірасирського полку, був людиною освіченою, з передовими поглядами на розвиток суспільства, глибоко знав і любив літературу, народну творчість. Мати, Ольга Єреміївна походила з полтавського поміщицького роду Луценків

Навчання

- 1855 — М. Лисенко почав навчання у привілейованому навчальному закладі — 2-й Харківській гімназії.
- Закінчивши гімназію, Лисенко вступив на природничий факультет Харківського університету.
- З 1865 по 1867 рік, одразу після закінчення Київського університету, Лисенко працював у Таращі на посаді мирового посередника.
- З 1867 року Микола Лисенко навчався у Лейпцизькій консерваторії.
- 28 грудня 1867 року у Празі відбувся надзвичайно успішний концерт Лисенка, де він виконав багато українських пісень у власних фортепіанних аранжуваннях.
- Влітку 1868 року Лисенко одружується з Ольгою О'Коннор, яку він узяв з собою до Лейпцига (вона студіювала вокал).
- 1869 — завершив навчання у консерваторії, пройшовши 4-річний курс навчання усього за два роки.

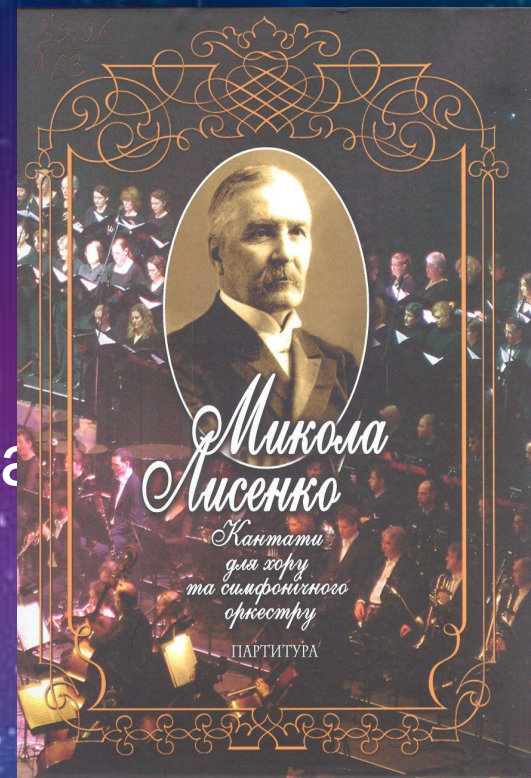

Творча спадщина

- Микола Лисенко заслужено вважається засновником української національної музики. Суттєву роль у цьому відіграє як його композиторська, так і етнографічна діяльність.
Етнографічна спадщина Лисенка — запис весільного обряду (з текстом і музикою) у Переяславському повіті, запис дум і пісень кобзаря О. Вересая і т.д.
- У композиторській спадщині Лисенка важливе місце займають твори на тексти Тараса Шевченка. Музика до «Кобзаря», «Радуйся, ниво неполитая», «Б'ють пороги», «Гайдамаки», «Іван Гус» тощо, що стали наріжним каменем подальшого розвитку українського академічного музичного мистецтва та утвердження його самобутності.
- Лисенко — автор опер «Різдвяна ніч» (1874), «Утоплена» (1885), «Наталка Полтавка» (1889), «Тарас Бульба» (1890), «Енеїда» (1910), дитячих опер «Коза-дереза» (1880), «Пан Коцький» (1891), «Зима і Весна» (1892), оперети «Чорноморці», які стали основою українського національного оперного мистецтва.

Найвідоміші твори

До найвідоміших творів Лисенка належать, зокрема, гімн «Боже великий, єдиний, нам Україну храни» (на слова Олександра Кониського), опери «Тарас Бульба», «Наталка Полтавка» й інші, його Друга фортепіанна рапсодія, Елегія для фортепіано, кантати «Б'ють пороги», «Радуйся, ниво непополитая» (на слова Тараса Шевченка) й інші.

Вшанування пам'яті

- Іменем Миколи Лисенка названі провідні мистецькі установи України
- Ім'я Лисенка носить також провідний камерний колектив — струнний квартет
- 29 грудня 1965 року поруч з Національною оперою України на Театральній площі було відкрито пам'ятник М.В. Лисенко.
- Пам'ятник встановлено на батьківщині композитора, в селі Гриньки.
- У 1986 на кіностудії імені О. Довженка режисером Тимофієм Левчуком був знятий історико-біографічний фільм «І в звуках пам'ять відгукнеться ...», який показує сторінки з життя Миколи Віталійовича Лисенка.
- У 1992 році Укрпошта випустила поштову марку і художній маркований конверт з оригінальною маркою, присвячені 150-річчю від дня народження М. В. Лисенка.
- У 2002 році до 160-річчя з дня народження композитора Національний Банк України випустив ювілейну монету номіналом 2 гривні.
- Українським музикантам щорічно присуджується Премія імені Миколи Лисенка.
- Періодично в Києві проводиться Міжнародний музичний конкурс імені Миколи Лисенка.

